

Севдинъ тейко овчаръ главилъ, — левенъ Шейка. *ib.* 204. Одъ малъ сумъ сиракъ останалъ Бесъ татка, та и бесъ майка, И я си станафъ, съ главифъ У една млада вдо'ица. *ib.* 394. Искарай ми огламници, Да го главамъ овчарче-то. *ib.* 610. Отъ малъ Стоянъ сиромашецъ Се главиелъ дека овчаръ, дека козаръ. *B.* 332. Циганинъ са главилъ да бѫде овчиръ, и кога-то го выкале да работи, той казвалъ: „Зима е“ (студено е). А кога-то го выкале да ядѣть, той казвалъ, че трѣба да слушиятъ единъ другыго, като говорна дружина. *Ч.* 225. Герасимъ са е главилъ за учителъ въ Габрово. *Z.* 1. Това племе са главява да работи по чайните градини въ Асамъ и въ Кошарь. *ib.* 55. Нема азъ сѫмъ са главила у васъ за работница? *ib.* 98. Казваха, че той са е главилъ да работи на чифликътъ у единъ турчинъ. *ib.* 131. Ако главяватъ ратай, то трѣба да му глѣдатъ въ какво е обутъ и какъ дѣржи оstenътъ. *ib.* 227. Той нанилъ богата квартира, главилъ три служители и намислилъ да са ожени. *ib.* 336. Нѣма кого да глави (нанѧть некою). *P.* 14. Та и той иде да ся глави у бѣлы-атъ царь. *ib.* 42. Знашъ съ каквъ платъ тя главихъ. *ib.* 135. Да глави още маджарски конници. *ib.* 136. Тамъ си глави той другари. *ib.* 147. Главихъ и настъ да ѿ отървемъ отъ тебе (*Нанили настъ за дороюю цъну выручить ее*). *ib.* 183. См. сл. гюндюлюкчи. 2) уговариваюсь о свадбѣ, дѣлаю говоръ: Да си ма чикашъ, Марудо, До дванадесете години; Ако ти Стоянъ не дойде, Тогавъ са глави и жени. *Ч.* 322. Стоян майци си думаше: „Глави мѫ, мале, жени мѫ, Доде съмъ младо зелено, Доде мѫ галжт момите, Галжт мѫ, мале, драгуват“. *Пс.* 11—12 *p.* 167. Ср. сл. оглавихъ.

Гладенъ *pr.* 1) алчный: „Тудорке, милъ сестрице, Зѫщо си брату душманинъ? Кога си гладни за пѣры, Зѫщо ми ни си кѣзаж, Съсъ пѣры да тѫ убисиѣ?“ *Ч.* 302. Той за пари не е гладенъ (*Nach dem Geld schien er nicht mehr zu fragen*). *Rsh.* 48. 2) голодный: „Оти цвили добра коня? Дали ти є трява гладенъ? Или ти є вода жаденъ?“ *M.* 135. Арами-те, кеседжи-те Голи, боси како оси, Гладни, жедни како исета. *ib.* 227. Съ гладни мѣшнинъ дръва не сѣкѣть. Сир. Гладенъ не може да работи. *Ч.* 226. Обаче нѣмаше що да стори, гладно не ся сѣди. *X. I.* 139. Азъ сѫмъ загубенъ човѣкъ, погинала душа! Дѣцата ми гладни мрѣтъ. *Ст.* 17.

Гладия с. ж. голодъ: Ми съ стори голема гладия. *M.* 37. Кога бѣше бре скїпіа-та, гладіа-та, Кило жито ока стребро, Ока брашно цѣль карагрошъ. *ib.* 257.

Гладило с. с. 1) глаженіе: Такъва животны съ направили мѣла,